

[Jens Thoft]

noget, det ikke kan tages til indtægt for, og så indfører man et gebyr, og det kalder man retssikkerhed.

Jeg er straks færdig, hr. formand.

Det er barokt at kalde det for en styrkelse af borgernes retssikkerhed, når man fjerner klageinstanser, men sådan er der jo så megen sprobrug i den her sag. Jeg synes, det er i orden, at man fjerner klageinstanser. Jeg har aldrig syntes, det var rimeligt, at skattesystemet har langt flere klageinstanser end socialsystemet. Jeg synes, det er underligt at kalde indførelse af gebyrer for at begrænse den tid, hvori man kan få genoptaget sagerne, for en styrkelse af borgernes retssikkerhed.

Lovkomplekset er skidt og kanel imellem hinanden, og vi vil kigge på det i udvalget.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Det lyder så tilforladeligt, når SF som sit hovedsynspunkt anlægger, at vi må begynde med at se på, hvilken opgave der skal løses, og så må vi tage det antal personer, der skal bruges til at løse den opgave. Men skinet bedrager. Det er slet ikke nogen god fremgangsmåde.

Man kan meget let besvare SF's spørgsmål med: Ja, det, der er meningen, er, at alle skattepligtige juridiske og fysiske personer skal ansættes til den skattepligtige indkomst, de efter loven skulle have. Men så mange mennesker findes der ikke i hele verden, at man kan nå det mål med de skattesatser, vi har, og med den specificerede måde, folk erhverver deres indtægter på, at vi kan opføre nettoindkomsten så nøjagtigt.

Derfor må man gøre, som regeringen gjorde i sit udspil fra december sidste år, at man siger: Hvor mange mennesker vil vi bruge på det? Der henter Fremskridtpartiet sin inspiration hos digteren, der synger: Rev I marken let, det er en gammel ret, fuglen og den fattige skal også være mæt.

Til syvende og sidst drejer det her sig kun om én ting, nemlig at overflytte penge fra de fattige borgere til den rige stat, og derfor: jo mere lem-fældig ligningen er, jo flere penge bliver i borgernes lommer, og jo rigere bliver samfundet. Derfor kan vi alle sammen kun være interesserede i, at der er ansat så få mennesker i skatteforvaltningen som muligt.

Det må være den saglige, realistiske måde at angribe det på – og ikke dette forsøg på at få nogle flere mennesker med fra Jurist- og Økonomforbundet, og hvor de ellers er organiseret, dem, hvis sag hr. Jens Thoft står og taler. Det her drejer sig om virkelig at opnå et bedre Danmark, og det gør vi ved at have så få mennesker som muligt i skatteforvaltningen og ikke ved den problemstilling, hr. Jens Thoft stiller op.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Jeg vil gerne understrege, at for SF er det ikke afgørende, at vi har så få som muligt. For os er det afgørende, at vi har en vis retfærdighed i skattesystemet.

Virkningen er den, at den ærlige skatteyder i dag kommer til at betale en anden skat end den uærlige. Det har aldrig nogen sinde i Danmarkshistorien været så risikofrit at snyde i skat som i disse år, og jeg er modstander af, at den ærlige skatteyder skal betale mere end den uærlige. Jeg mener, at der bør være en reel risiko for, at den uærlige skattesnyder bliver fanget, og når det drejer sig om den uærlige erhvervsdrivende skattesnyder, så er det risikofrit. Det er jeg modstander af, hr. Glistrup.

Jeg vil også sige, at jeg da ikke er tilhænger af, at der ikke skal ske fyringer i skattesystemet. Jeg tror på længere sigt, at den store, maskinelle ligning af lønmodtagerne, som vi i dag kontrollerer i ét og alt, vil betyde, at mange af de mennesker, der i dag er beskæftiget med lønmodtagerligning, i morgen må lave noget andet.

Derfor er det vigtigt, at der bliver igangsat en vældig uddannelsesindsats for, at disse mennesker kan noget andet. Vore ligningsfolk kan noget forkert med den udvikling, som er foregået – ingen tvivl om det. Jeg tror da også, at der vil være behov for en del færre mennesker i apparatet i løbet af nogle år. Men virkeligheden i dag er, at lønmodtagerligningen ligger brak, og at told- og momsvesenet stort set er holdt op med udgående kontrol. I Århus er det mig bekendt ikke sket siden november sidste år, og det finder jeg uacceptabelt.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

For at redde sit klart uholdbare standpunkt